

Zarząd Okręgu Ligi Ochrony Przyrody w Lublinie po zapoznaniu się z licznymi pojawiającymi się ostatnio w przestrzeni medialnej zapytaniami, petycjami, wnioskami oraz artykułami prasowymi dotyczącymi planowanych i realizowanych cięć odnowieniowych i pielęgnacyjnych drzewostanów w uroczysku Stary Gaj w Nadleśnictwie Świdnik przedstawia swoje stanowisko w tej sprawie.

Większość przedstawionych oczekiwań i wręcz zarzutów pozbawionych jest merytorycznych i faktycznych podstaw oraz racji. Można je odebrać jako niezrozumiały dla nas atak na leśników zarządzających kompleksem leśnym Stary Gaj, a tym samym na Lasy Państwowe - jednostkę ustawowo powołaną do zarządzania lasami stanowiącymi własność Skarbu Państwa. Można z dużym prawdopodobieństwem przyjąć, że wynika to w dużej mierze z braku podstawowej wiedzy przyrodniczo - leśnej, nieznajomości nazewnictwa leśnego i założeń prowadzenia zrównoważonej gospodarki leśnej. Obowiązek prowadzenia takiej gospodarki leśnej przez Nadleśnictwo Świdnik wynika wprost z przepisów ustawy o lasach. Nie jesteśmy skłonni przyjmować poglądu, że kryją się za tym nieznane nam partykularne interesy i chęć zbijania kapitału politycznego. Trudno nam również przyjąć do wiadomości, że pewne informacje i działania noszą znamiona urzędniczej niekompetencji. Nasze wieloletnie obserwacje i znajomość kompleksów leśnych Stary Gaj i Dąbrowa, znajdujących się w granicach miasta Lublin i do tych granic przyległych oraz znajomość podstaw przyrodniczych i prawnych prowadzenia gospodarki leśnej, w tym w lasach ochronnych w granicach miast i wokół miast powyżej 50 tys. mieszkańców, skłania nas do wniosku o otrzymanie dotychczasowego stanu prawnego. Gospodarka leśna w tych kompleksach leśnych prowadzona jest zgodnie z postanowieniami zatwierdzonego przez ministra środowiska Planem Urządzenia Lasu, Uwzględnia ten Plan liczne, często rozbieżne oczekiwania i interesy, uwarunkowania przyrodnicze, gospodarcze i społeczne osadzone na gruncie obowiązujących przepisów prawa, zwłaszcza przepisów ustawy o lasach i ustawy o ochronie przyrody. Powstałe w latach dwudziestych XX wieku Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe oraz dostosowywane do zmieniających się realiów ustrojowych, gospodarczych i społecznych prawo leśne i prawo o ochronie przyrody dobrze służyło i nadal służy polskim lasom i społeczeństwu. Zmiany statusu wspomnianych wyżej kompleksów leśnych nie przysłużą się ich ochronie. Rzecznicy tych zmian zapominają też o tym, że ochrona lasów i innych tworów przyrody nieożywionej i ożywionej wymaga znacznych nakładów finansowych. Pozyskiwanie drewna w ramach różnego typu cięć – rębnych, pielęgnacyjnych czy sanitarnych było, jest i pozostanie jednym z wielu podstawowych czynności w prowadzeniu gospodarki leśnej, warunkujących trwałość lasu, finansowanie prowadzonej gospodarki leśnej m. in. hodowli i ochrony lasu oraz znajdujących się na gruntach leśnych różnych form ochrony przyrody. O tych współzależnościach wiedział i uwzględniał ich obecność w rozwoju idei ochrony przyrody w Polsce prof. Władysław Szafer, twórca Ligi Ochrony Przyrody. Proponujemy spotkanie zainteresowanych stron medialnego dyskursu w lesie Stary Gaj, wysłuchanie leśników, którzy zapewne zechcą przedstawić swoje racje i uwarunkowania prowadzonej gospodarki leśnej i przekonać się jaki jest faktyczny stan rzeczy na gruncie.

